पञ्चमं मन्त्रमाह। "आदित्ये पुनर्वसू। वातः परस्तादार्द्रमवस्तात्" [१] इति। वातो वृष्टेः पूर्व्वभावी वायुः। आर्द्रं वृष्टिजन्यद्रवत्वम्॥

षष्ठं मन्त्रमाह। "बृहस्पतेस्तिष्यः। जुह्वतः परस्ताद्यजमाना अवस्तात्" इति। जुह्वतो होमकर्त्तारो ऋत्विजः यजमानाः स्वामिनः॥

सप्तमं मन्त्रमाह। "सर्पाणामाश्लेषाः। अभ्यागच्छन्तः परस्तादभ्यानृत्यन्तोऽवस्तात्" इति। अभ्यागच्छन्तः सर्पनृत्तदर्शनार्थमुत्सुका अभिमुखमागच्छन्तः, पुरुषाः अभ्यानृत्यन्तः फणानां प्रसारणेनाभिमुखं नृत्तं कुर्व्वन्तः सर्पाः॥

अष्टमं मन्त्रमाह। "पितॄणां मघाः। रुदन्तः परस्ताद्अपभ्रंशोऽवस्तात्" इति। रुदन्तो रोदनं कुर्व्वन्तो, ब्रध्नवः अपभ्रंशो देहपातः॥

नवमं मन्त्रमाह। "अर्य्यम्णः पूर्व्वे फल्गुनी। जाया परस्तादृषभोऽवस्तात्" इति। जाया प्रसिद्धा ऋषभो सेक्ता पुरुषः॥

दशमं मन्त्रमाह। "भगस्योत्तरे। वहतवः परस्ताद्वहमाना अवस्तात्" [२] इति। उत्तरेत्यत्र फल्गुनीत्यनुवर्त्तते, पितृगृहात् कन्यया नीयमाना धनविशेषाः वहतवः। तेषां वोढारो वहमानाः॥

एकादशं मन्त्रमाह। "देवस्य सवितुर्हस्तः। प्रसवः परस्तात्सनिरवस्तात्" इति। प्रसवः कार्य्येषु प्रेरणं सनिर्धनदानम्॥